

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab exordio Imperij Arcadij & Honorij Augustorum, Anno Domini CCC. XCV. perueniens vsque ad CCCC. XL. continet annos XLV. ita dispositus, vt commodè sextus tomus à S. Leone Magno Pontifice Maximo inchoetur

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 438. Sixti Pap. Annus 7. Theodosii 31. Valentin. 14.
Impp.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14566

... nec se dimisit a Patre. Filius itaque suscepit carnem in proprietate. & tamen & Pater & Spiritus sanctus non desierunt maiestate. In divinitate aequalitas, in carne filij proprietate, nec tamen ab eo Patris aut Spiritus sancti recepti divinitas. Carnem suscepit Christus, numquid a Patre aut Spiritu sancto recepit? Ergo vera est unitas. Implet autem carnem Christi & Pater & Spiritus sanctus, sed maiestate, non susceptione. Vnde scire quia in eo fuit Pater? Non sum solus (inquit a Christus) sed & Pater mecum est. Audi de Spiritu sancto, quia quod cum eo erat, Evangelista breviter ait: Iesus plenus Spiritu sancto regressus ad Iordanem. Ecce solus Christus suscepit carnem, & tamen Pater & Spiritus sanctus non desierunt maiestate: si voluissent & tamen implerent carnem Christi de se non potuerunt, quando in divinitate unitate transfuerunt.

Ad hanc & catharam respice: ut musicum melos sonu dulcibus redat, tria pariter adesse videntur, ars, manus, & chorda: ars dicitur, manus tangit, resonat chorda; tria operantur, sed sola chorda resonat, quod auditur: nec ars, nec manus sonum reddunt, sed cum cum chorda pariter operantur, sic nec Pater, nec Spiritus sanctus suscipiunt carnem, sed tamen cum Filio pariter operantur: sonum sola chorda excipit, carnem solus Christus suscepit: operatio in tribus consistit, sed quomodo pertinet ad solam chordam sonu redditio, sic pertinet ad solum Christum carnis humanam susceptionem.

Hac a paruo in grandis merore posita, ut quaeque dicta sunt, vix cordi meo occurrere poterunt. Haec est recta regula fidei: pro hac si quid tibi contigerit, martyrium persequi. Christus alapas accepit, Christus spina aliena sustinuit, Christus selle & dexto porta: us est, Christus spina coronatus est, & inter latrones iniquos deputatus est iustus, Christus lancea perforatus est, Christus mortuus est, Christus haec pro culpa tua: quanto magis tu firmus stare debes pro anima tua, ut nemo tollat coronam tuam. Tamen in studio et, calce fortiter, ne timetas, nihil paucas, nihil penitus permissas; quia omnis pro te Ecclesia deprecatur, ut vincas. Expectat te Ecclesia Catholica martyrem suum, ut honorificat sicut Stephanum suum. Vide, ne confundat nos in hoc saeculo. Vide, ne humiliter nos in conspectu aduersariorum sustinet tecum Dominus Christus. Sustinet tecum Ecclesia. Eslo fortissimus de corona, non timeat penitus praeterita quaeque committere potuisti peccata, hucusque Antonini Episcopi epistola ad Arcadium, ut habet editio Margaritae.

Ceterum apud Gennadium & non Antoninus hic nominatur auctor, qui cum scripsit epistolam, sed Honoratus, de quo his agit verbis: Honoratus Constantinae civitatis Episcopus scripsit ad Arcadium quemdam, qui pro confessione fidei Catholicae in partibus Africae a Gensericus Rege missus exulabat, & epistolam ad labores pro fidei scendis hortatoriam, & exemplum praestantibus & scripturarum relationibus roboratam, & qua confessionis fidei perseverantia non solum praeterita peccata, sed & merita prodeunt martyrii, haec Gennadius. Dicit quidem possidet, aliam hanc ab illa epistolam esse ad eundem Arcadium datam, nisi & hic eiusdem Constantinae civitatis Episcopus diceretur.

Quod vero ad Arcadium ipsum pertinet; tanto classico ad prelium excitatus, in omnibus constantissimi atque fortissimi Christi militis specimen edidit, aduersariis vincendo prostravit, & ut alij post se vincerent, exemplo monstravit. Celebris est horum martyrum memoria in Ecclesia singularis annis publico praeconio vbiq; repeti consuevit Idibus Nouembrii. Praetermissa sunt autem ista a Victore, qui Wandalaicus clades in Numidiā, aliasque illi proximas provincias illatas scribere haud admodum laboravit, rebus tantum Ecclesiae Carthagenensis, vbi agebat, intentus; qui & post captam ipsam Carthaginem, quae ibi contingerit, narrare aggreditur: agemus de illis igitur suo loco.

Sub hinc quoque anni Consilium (inquit Prosper b) Valentianus Augustus ad Theodosium Principem Constantinopolim proficiscitur, sitamque eius in matrimonium accipit. eadem Marcellinus, qui addit: Ea que sibi supra, apud Theodosianam, Italiam repetens, biem. auit. sequenti vero (ut subdit) cum Eudoxia uxore Raucennam ingressus est. Eadem habet Socrates e: sed quod ad tempus spectat, ab vtroque discrepan, id factum affirmat sub Consulatu Iuliani ac Senatoris, anno videlicet superiori.

IESU CHRISTI
Annus 438.

SIXTI PAP. THEODOSII 31. IMP.
ANNUS 7. VALENTIN. 14. IMP.

CHRISTO I anno quadingentesimo trigesimo octavo, Theodosio Augusto decimum sextum & Faustio Consulibus, decimo sexto Kal. Februarij venerandum corpus S. Ioannis Chrysostomi Comanis celebri pompa translatum est Constantinopolim. Quamquam autem prauius occasione id factum sit, & quo auctore, sunt cuncta dilucida explicanda.

Quod in primis ad tempus spectat; id hoc anno accidisse, Socrates f. Marcellinus in Chronico, & alij tradunt. Accidit autem, ut cum Proclus Episcopus Constantinopolis anniuersaria die transitus S. Ioannis Chrysostomi, ex more, pangyricam ad populum orationem haberet, ita vniuersi Christi fideles Ioannis amore incaluerint, ut acclamationibus indefinitibus inire concionandum, Proclum pulsare aggressi, concionem ad finem perducere minime suerint, petentes reddi sibi Ioannem, iacrasque eius reliquias Constantinopolim transferendas. Nacti sumus partem illam concionis, quam tum Proclus ad populum habuit, recitari in Ecclesia solitam die translationis ipsius. Inter veteres enim codices, quos antiquitas Lectionaria nominabat, in quinto horum tomo, qui apud nos sunt, invenimus dictam Proclij orationem, sed de prauius factis & nimia vetustate penes consumptam, quam tibi (ut licuit) emendatam hic reddendam putauimus, rati fore tibi cariores, quod nec apud Graecos (quod sciam) neque Latinos edita habetur. Accipe eam:

Certe gratias Deo, fratres carissimi, modo inenarrabili, quod in domo eius, in qua sacra intronit tuba (nempe Ioannes) pacifice agitur, & sine prauius, in qua suauissime sacra modulata est lyra, & audientium spirituale repletur spectaculum; in qua Evangelica inualuit arundo, & floribus Orthodoxorum portus impleuit. Est illa Ioannis me. aoria omnibus cinibus rete, sic ut rectoris fide trahat: non enim sic piseis tibi piscatorum rete, sicut rectoris fide trahit Ioannes solemnitatis. O gratiam, siuen, & locum, & tempus vincentes! tempus enim superavit amor, finem autem inuicta vice memoriam: cui quidem non clausit sacerdoti miracula: sed in Porto laet, & in orbe terrarum laudatur. & longa manu essent ans vas clamat: Opus ipsum ros est in Domino. Iterum Ioannes in verbis prauius praedicationis margarita, scripturae impolluta a Desi in spirite bibulit beca. diuinus iheiaurus intelligentia, studiose manibus aduersus imperialem auaritia am sale acerrima, vehemens diuorum haereticorum qui non blandissent potentibus, vel odio debauchantem perimunt (sicut Ioseph) Egyptian.

Sed paucis minorem laudibus natiuam inuogat res gestantem mergendam attentius: nullus enim digni laudibus Ioannem, dum non est alius Ioannes, sicut enim viderunt frequentibus, ita innum & abilis inuolantium multitudo? & laborantium industria & fortitudo & magisterii pii inuolant & currunt. in eo liberatis splendescunt radij, quorum alio Sol Deitatis conel. & ceteris, alio emendatio su Orthodoxorum, alio idolorum perditio inuolant, alio erroris emendatio, alio synagoga nuditate adficia splendent, alio mores, alio è celis corona fulgent gratia. O sacerdos, cuius tantum industria lacrimis, quantum acri stantissimi odores: o nomen non negas acta: o cognomen reddens specimen acta vice: o lingua iustis caelis altior: o magister Evangelica tonitrua temperans. Ioannes ista I. ante ista: ille praedicator, iste tuba: ille inuolantissus, iste sine seruitute: ille sine seculis, iste singularis: ille virgo, iste castitatis defensor: ille in eremo baptizans, iste in ciuitate recta mitens: ille corripuebat adulter antem, iste corripuebat raptores: ille capite amputatus est, iste eandem constantiam praeferre non dubitauit: ille in carcere inclusus est, iste in exilio deportatus, sicut haec multiplicata a certamina, propter hoc multa & corona.

Ioannes cum beatissimo Paulo nunc clamat: Bonus edo Christi somus, omnem locum omni liberavit exire. In Episcopo artem Mide nudant: in Phrygia Martem, qua deorum dicebatur, sine

I. TRANSLATIONIS IOANNIS CHRYSOSTOMI
II. SERA L7. 24.

III. ORATIO PROCLI IN NATALIS IOANNIS CHRYSOSTOMI
* IOANNIS

IV. LAVDES IO. CHRYSOSTOMI

V. fugauit

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

RESGE-
ST. AIO.
CHRYSOS.
SYMMA-
TIM COL-
LECT. E.

filii fecit: In Cesarea publica meretricis honoris vacua spoliauit: In Syria Deum impugnantes synagoga euacuaui: In Perside verbum pietatis seminavi. Vnde Orthodoxi: fidei radices posuit. Mundum Dei notitia lingua replevit: libros conscripsit, verba salutis expandit: Cum Ioanne de Paterno Verbo theologizavit: cum Petro piams confessionem fundavit: cum Paulo propter fidei studiores effudit: cum piscatoribus Orthodoxia rete deduxit. O Ioannes, tua quidem vita anxiosa, mors autem gloriosa, sepulchrum vero beatum, merces autem copiosa. hucusque Proclo perducere licuit orationem sine carentem, acclamationum iugibus tonitruis interruptam populi astantis & instantis sibi Ioannem reddi: cum Proclus ex more illa tantum apponens verba: Gratia & misericordia Domini nostri Iesu Christi cum Deo Patre & Spiritu sancto, gloria, potestas & magnificentia in secula seculorum, finem imposuit orationi & moribus populi intercepte.

VI.

PROCLUS
AGIT CVM
IMPERATORE DE
TRANSLATIONE
CHRYSOSTOMI

His percitus Proclus acclamationibus populi, instat a Nicodemii, abiens ad Theodosium, audacter petit corpus Ioannis. Permotum quidem Proclum hinc clamoribus populi, ab Imperatore petisse transferri debere Ioannis venerandum corpus. Cosmas Vestiarium ea oratione quam habuit de translatione ipsius, ostendit, necnon Nicephorus b, atque alij. Curasse autem id Proclum propter vniorem eorum, qui ex parte Ioannis erant, Socrates narrat his verbis: Exiguus (inquit) tempore post Proclus Episcopus eos, qui propter Ioannis abdicationem separatim conuentus agebant, cum ceteris in concordiam reduxit, & prudentia eorum animos offensus permulsi. Sed quia ratione illud esse curit, ad Ecclesia concordiam reuocari, vbi Imperatori eam rem persueferat, trigefimo quinto anno post eius abdicationem Constantinopolim transferendum curauit, quod cum multo honore & splendida pompa publice celebrata in Ecclesia Apostolorum condidit. Hac re igitur, qui propter Ioannem conuentus seorsum faciebant, ad Ecclesia concordiam reconciliati sunt: quod factum est ad decimum sextum Consulatam Imperatoris Theodosii sexto Kalend. Febr. hęc Socrates: qui cum hic & paulo inferius triginta quinque annos numerat post abdicationem ipsius, manifestum est cum numerati a priori expulsionione, quę contigit anno Domini quadringentesimo tertio. Meminit de eadem translatione Theodoros Lector d, sed ante omnes Theodoretus e rem paucis attingens, narraturus (si puto) rem gestam vberius, si ad hęc tempora suam historiam perduxisset.

d Theod. L.
e Theod. L. 5.
e 36.

VII.

INVESTIARIUM
ORATIO
DE TRANSLATIONE
CHRYSOSTOMI

Ceterum vt res se habuerit, qui exacte eam recenseat, inuenimus Cosmam Vestiarium, qui luculenta habita oratione de eadem translatione, quę gesta fuerint, exacte recēter: inuenimus f eius orationem encomiastica coniuncta Procli orationi, quam recitauit us. Vbi interlalia ad persuadendum id Theodosio, eo potissimum vsus est argumento, nimirum quod minime pati deberet patrem suum, nempe Chrysothomum, qui cum per baptismum genuisset in Christo, & elatus de fonte instar Simeonis gestasset in vlnis, ac Christiana religione imbuisset, eundem parentum suorum culpam videntem expulsum, tum mortuum extra suam Ecclesiam habere sepulchrum: fore enim opus pietate dignum, si pie sancti viri sacrum cadauer resituar postliminio: sic namque bene consulti animabus ipsorum, si patrum ab eis facinus ipse sic expiaret. His Theodosium persualum refert, selectosque viros ex Senatoribus ad opus perficiendum legasse Comanam in Ponto ciuitatem: quibus in mandatis dedidit, vt solemnissima pompa venerandum Ioannis corpus inde sublatum, choris psallentium sacrorum ministrorum comitantibus, accessis ceteris, de loco in locum quam religiosissime ac gloriosissime auctendum curarent.

VIII.

CORPV
IO. CHRYS.
SOST. IM-
MOBILE.

Accidisse autem idem Cosmas Vestiarium tradit, cum Senatores Comanam peruenissent, & litteras Imperatoris, quibus translatio inebatur, Episcopo & ciuibus aperuissent, peruenissentque ad locum, vbi in theca argentea Ioannis sacra pignora asseruabatur; inde ea auferre & deferre conantibus, minime, resistente numine, concessum fuisse, ipso nimirum sacro corpore instar silicis loco inhaerente, & immobili permanente. Facto autem sapere

periculo, roque sepius frustra tentata, vt ea omnia, quę accidissent, Theodosio litteris significarent, consilium iniere. Quę cum ipse Imperator Theodosius accepisset, adhibitis Proclo & aliis sanctissimis viris, quid esset opus factis, sententias ipsorum rogans, ipse, quid sibi visum esset, aperuit: nimirum vt ad Ioannem ipsum tanquam viuentem litteras daret, supplicis instar libelli, quibus eum, de admittis in ipsum peccatis ad parentibus veniam petens, rogaret humillimis precibus, vt Constantinopolim redire, suamque sedem pristinam capessere dignaretur. Patrefacta itaque Imperatoris sententia, ab omnibus quę probata atque laudata fuit. Recitat idem Cosmas litteras, a quibus puto etiam Nicephorus exscripsisse, sunt autem huiusmodi:

Orbi totius Doctori & spirituali parenti, sancto Ioanni Chrysothomo Theodosius Imperator.

Corpus tuum, vt altorum defunctorum, exanime esse pu ante, pater venerande, illud e tenemus transferri & ad nos deduci, sicut filij patris amantes, desideramus. Ad quod presertim cum delictum impediens honorem, quentam vultimus, animi deuotissimum atque modestum, vt par erat, exhibuisti: vt tamen quod in optatu erat, minime consequi dēni essemus, imperatoris fortasse salus, quo secularis gubernamus & religiosa presumpimus, sui impeditio. Quocirca rogamus te patrem, patrem vere reuerendissimum, te eum ipsum perperam ac videntem aliquam, vt animas capui nostris; & qui penitentiam alios docuisti, & nostrum conatum superasti, penitentius veniam impetiri dēgnemur, nobisque te magno animo adora experientibus, & humiliter confessione peccata nostra accedantibus, reddere te ipsum minime detestari amplius vale neque longiore conulatione dilatione, nos crucies; quod neque commiserationis id dignum tue, nec amoris nostri & expectationis aqua sit compositione: quippe quibus non corpus & cineres tantum tuos, sed & ipsam tuam vultu oculis contemplari, magno opere in optatu sit. haec enim litterę, alia tamen apud Nicephorum translatione recitat:

Cum autem has ab Imperatore legati Senatores litteras accepissent, quas Sacram vocant, eas (vt pat erat) magna veneratione super pectus Ioannis corporis collocauer; indicoque per uigilio, assiduis Deum rogauer precibus, vt hoc ipsum præstaret, quod humillimis votis religiosissimum exposceret Imperator; redderetque saltem defunctum Ioannem Constantinopolim, quem vt maioribus augeat coronis, exulare atque exulem tandem moti permitterat. Petactis precibus, res tentatur, reperiturque ex voto Ioannis corpus mobile: tollitur sacra sarcina humeris sacerdotum, præcedentibus ac præcinentibus clericis atque moxachis, vndique confluentibus, incensas faces gestantibus, qui sequebantur & precedebant, populis sicque de loco in locum, Chalcedonem tandem delatum est venerandum sepulchrum, sacrum corpus intus in clusum habens. Quomodo autem Constantinopolim perlatum sit, quę Cosmas longiori profectus est oratione, Nicephorus eadem summam complexa ita recenset:

Postquam autem vitare confesso in litus ex aduerso Constantinopolim ad Chalcedonem cum reliquiis sancti viri peruenire, transit eo Imperator, & Senatus Imperatoris; transit etiam Patriarcha, & Iudices, magistratusque omnes, & deinde homines generis & etatis omnis per sicutum in mari perinde atque in continente vadentes: & ad Propontidem, os Bospori, ardentibus funalibus accentes, sacrum tumulum Imperatoris vireniis excepit. Tunc sane miraculum quoddam edidit Deus, prodigium, quę vniquam visa sunt, longe manus. Cum enim certa & confians esset in mari tranquillitas, repente subito exorta est procella, & naues innumerabiles illius classis alio alio diuersis saluti sue consulentes disperse sunt. Ea autem, quę sacrum illud pondus & praelatum thesaurum rebebat Imperatori vireniis, sinitibus detrepente raptis, veluti diuina gubernata manu, ad vidus agrum appulit, vidus inquam, illius, propter quę sponsa Christi Ecclesia passiore tanto viduata fuerat. & rursus post mortem quoque in isto iudicio legitimum ille cuius sententiam agrum vidus auctoritate sua attribuit, atque confirmans. Deo nimirum magnum illum glorificante, & inquam exitum eius aperi prædicante. Et quoad eius fieri potuit, petram nauis discedit: quod miraculum hodie quoque cernitur, & egregij illius viri audorem exitum quous præcone clarus attestator. Hoc vbi factum est, frenit us rursus aduenit; & naues alie aliunde collecta cum

IX.
EPISTOLA
THEODOSII
AD IOANNEM
CHRYSOSTOMUM
X.
XI.
CORPV
IO. CHRYS.
SOST.
TRANS-
FERRI VA-
CHALCE-
DONEM.
NAVES
ABREQV
REMISSO
DELETA
AD AGRUM
VIDVÆ.

XII. THEODO- RUS ORAT. PROLA- BENTRY. 430

appatu & comitatu maximo, carminibusque delicti virum san- ctam perducimus, in vrbem imperatorum deportarunt. Et quae primum circa Ananiam magni thyma templum exiit, inde ve- ri ad ecclesiam sanctae Irenae delatus: porro postea Imperialis curia sepulchrum eodem in sanctorum apostolorum templum illatum est.

Ibi imperator sacro tumulo chlamyde tecto, & fronte aequo- culte vnae impoſitus, communem supplicem precationem pro parenti- bus fecit. Dedit enim illi mortui fuerant, in pupillarum aetate non tenerim ad hoc relinquere. Severum vero pro matre quoque precatus est, vt tumuli eius motus atque strepitus confisteret & tri- ginta enim & quinque annos iam is quatuordecim, quo tempore si- luit & ipsa Ecclesiam concutebat. Nec ille id non exoravit: confe- ssum namque vna eius confitit. Atque vbi sacer Proclo virum sanctum in emulam seculi thronum collocavit, plebs circumfusa vno ore exclamavit: Reipet, inquit, thronum tuum, o pater. Fertur ipse quoque tum, quae dactum clausa fuerant, labiis vrisum aperit, ad populum dixisse: Pax vobis, sicuti id circumstantes homines & Proclo Patriarcha, se audisse, testati sunt. Porro sacris mysteriis peractis ad reliquiarum eius repositionem tum est, & Episcoporum manibus magnis Antistes ad basin sacra domusque mensae, veluti sacer & inuolabilis thesaurus conditus est, Episcopus Episcopus, martyribus quantum sine sanguine martyri, Propheta Christi & Apollolis magna atque antea Ecclesiae Christi tuba, omnes omnium aures personans, & pra dogmata & precepta clari quibus pluri modis docuit. Facillim id vnguento septimo mensis Ianuarij die, Ingenti autem favore ipse illi etiam, qui propter ipsam fecerant, perſuasi, Ecclesiam omnes conuicti atque vincti sunt, haec enim Ni- cephorus: habet illud amplius Cosmas in sua oratione, eodem Ioannis corpore in throno confidente, vniuersum populum candidi cerei oblatione ipsum adiuuile, a e saluaf- se, atque tamquam viuenti in cerei oblatione obsequium exhibuisse. Iam olim ipse sanctus ex Caeſulo exul scribens ad Olympiadem a iuniorum viduam, praedixerat forte, vt ipse rediret Constantinopolim, quod tandem licet non vt illa putabat, impletum est.

Chryſoſt.

XIII. In Nep. 14. 649. Hic de corp. Irenae in ignem.

Subdit autem his Nicephorus b, hoc eodem tempore translationem esse factam S. Ignatii Episcopi Antiocheni & martyris Roma Antiochiam: sed quomodo verum id, si Hieronymi s. testificatione iam suo tempore Ignatii venerationis corpus erat translatum, & in suburbis Antio- chiae extra portam Daphniticam collocatum: quae translatio (vt quae antiquae testantur Martyrologia) ab Eccle- sia Catholica antuerſaria memoria repeti consuevit xvi. Kalend. Ianuarij, de qua extat S. Ioan. Chryſostomi nobili oratio, & de ea superius mentio facta est. Videtur autem secunda haec fuisse translatio, quando (vt ait Euagrius d) Theodosius Imperator e priori loco sepulchro ipsius in Fortune templum sollempniter transfertur: cuius translationis diem Antiochiae esse quolibet anno solemnem & a Gregorio Episcopo cultu celebriori auctam, idem quoque testatur Euagrius.

DE SIGNA- TIONIBUS POSTE- RIORI TRANSLA- TIONE. h. Euag. li. 6. 616.

XIV. DE INVEN- TIONE RE- LIQUIA- RUM S. QUADRAGINTA MARTY- RUM.

Sub Proclo etiam Constantino politano (quoto au- tem anno sedis eius, nec scitur) facta est reuelatio in sub- urbio Constantinopolis reliquiarum sanctorum Qua- draginta martyrum, quos sub Licinio Imperatore Se- baſte in Armenia passos diximus. quomodo vero eis san- ctae Pulcheriae reuelante Sancto Thyro martyre, inuen- ta sunt, Sozomenus pluribus narrat: cui se inuentioni interfuisse commemorat, locellumque tradit foramen in medio habuisse, per quod solerent ipse sacrae reliquiae tangi: quod quidem motu fuisse etiam in Occidente, a- libi diximus, dum de Apolloli Petri sepulchro habui- mus mentionem, acturi de his alia rursus occasione in- ferius suo tempore. At igitur haec post multa Sozome- nus e: Ipsam porro locum regnum velut in mensam sacram abre- factam erat. In summo autem, vbi martyres iacebant, exequium foramen apparebat. Astiani autem quidam de familia Imperato- ris, tenuem virgulam, quam forte habebat, per foramen immisit, & ex altam naribus admouit, & vnguentum si quod autem obse- rit: ex quo statim tum liberantibus, tum alantibus bona spes subor- ta sunt.

et 1. 61.

XV.

Itaque cum locellum auid aperuissent, Enſebium inueniunt (quae se sepeliri in eodem sepulchro iussit, in quo & di-

ctas martyrum reliquias seorsum posuerat) illud vero, quod ad caput eius imminebat in arca foramen celatum, proprio minus tegebatur speculo, & vrinque ei ad labra circumdatum, plumbo conglutinatum ferrum ipsum continebat. In medio rursus foramen istud apparens, etiam nunc manifestum declarabat intus haberi martyres (en habes in loculo martyrum secundum fora- men.) Haec vbi annuntiata essent, euſigio accurrunt Imperator & Episcopus ad Martyrium (quam nos dicimus Confessio- nem.) Tum solutus per artifices ferrus ille vinculus, confestim sine negotio speculum illud extrahitur fuit: sub hoc autem multa vnguenti, & in his picidae dua argenteae reperta sunt, in quibus san- ctarum reliquiae iacebant. Tunc igitur Imperatrix Deo precis gratu- latorias fundebat, quod se tanta reuelatione dignatus esset, tum quod sanctorum reliquiarum inuentionem officina esset. Post haec pretiosissima theca martyris honoratos ipsa venerabilem Thyſi ec- clesiam composuit, publica festiuitate (vt equum erat) cum debito ho- nore ac pompa a palamodis celebrata, cui & ego ipse interfui, haec Sozomenus.

Hoc insuper iplo anno, qui sequens est ab Iudoxie nuptiis, Eudocia mater peregrinata est Hierosolymam voti soluendi causa, vt Sozates tradit his verbis f: Theo- dosius Imp. demerit (post translationem Ioannis Chryſostomi corporis scilicet) precor Christo offerre, quibus gratias pro acce- ptis beneficiis agat, Christianique nomen hoc numero obsecando eximius honoribus decorare caput. Quinque enim Eudociam coniugem Hiero- solymam misit. Quippe pollicitus erat, illam hoc votum persolu- turam, si filiam in matrimonium collocatam cerneret. Quin illa ipsa & ecclesiam Hierosolymorum, & omnes alias in vrbibus versus Ori- entem sitas, tum eo proficiscendo, tum domum rediendo, variis ornamentis honorifice illustrauit. Haec Sozates. Porro persuasione quoque sanctae Melaniae iunioris, cum illa (vt vidi- mus) esset Constantinopoli, huiusmodi peregrinationem Hierosolymam Eudocia suscepisse, eius Acta testantur, in quibus haec de Eudocia g: Interim autem dum haec fierent, Imperatrix Eudocia inerat Antiochiam. Pererat enim Melania monita, cum ea venisset Byzantium, suadentis, vt hanc suscipere peregrinationem, & vrinque Hierosolymam, vt videret loca sancta, & quae ex eis percipitur, fieret participi sanctificationis. Cum Melania itaque ei processisset obuiam, magno honore suis assistit ab Imperatrice, vt quae eam matris loco haberet, & duabus de causis prouidentie diuinae ageret gratias, nimirum quod vique adeo celebratam Hierosolymam & sancta loca, quae videret, digna sit habita, & quod in ea talis matris facta sit filia secundum Spiritum. Signum est autem magno annos Imperatrici in Melaniam, quod non dubitauerit tan- tum iter ex grege, & eo accedere, & quae illae erant virgines, tanquam sorores saluare & amplexari.

XVI. f. Soc. l. 7. c. 48. EUDOCIA AVGVSTA PROFICI- SCITVR HIEROSO- LYMAM.

g. Apud Me- tropol. die 31. Decem. Sur- de 31. Ian. * Eudocia

Porro autem cum celebraretur noui templi dedicatio, illa quoque viderat, & festum celebrabat. Hanc autem rem bonam consuetudinem esse quiddam dignum maligni improbitate & boni Dei virtute. Pe- dem Imperatrici, qui in uirga demoniis & comage erat luxurata, illa absq. dolore apte & recte in suum locum restituit. Cum haec & non pau- ca alia a magna Melania percipisset commoda, & se simul etiam ex- cessisset spectaculo, decreuit reuerti Constantinopolim: & si quidem Melania dum tanquam bonas comites dedisset preces, ipsam dimisit, haec ibidem de Eudociae reditu Constantinopolim agemus anno sequenti, quo contigit. Quod vero ad Melaniam spectat, quantum superuenerit, non constat, sed illud cer- tum est, ipsam monastica vita magna obseruatione perfun- ctam, & miraculis pluribus illustratam, die, quam prae- no- uit, Decemb. vltima ad Deum migrasse, & inter sanctos & re- lictam annuaria memoria in Ecclesia celebratam.

XVII. EUDOCIA A S. MELA- NIA CVRA- TA.

De Eudociae autem profectioe Hierosolymam Eua- grius itidem scribens, haec addit h: Eudocia vero postea ad san- ctam Christi civitatem profecta est: vbi habita oratione ad populum, in extrema parte illius hoc carmen recitauit:

XVIII. h. Euag. l. 1. c. 20.

Stirpe satan vestra me & sanguine gloriae esse. Quo quidem significat colonias & Graeco deducit esse. Quod si quis istarum rerum cognoscendarum studio teneatur, sunt a Strabone Geographo, Phlegonte, Diodoro Siculo, Ariano, & Pisandro Poeta, ab Vlpiano praeterea, Libanio & Iuliano philosophis omnium praestantissi- mis scriptis exquisite inuoluta.

Haec cum dicit Euagrius, haud res Iudaicas intime perſcrutatus apparet: si enim legisset, quae Iosephus eo argumento doniſcriptis, diuersum plane sensum verſui illi

XIX.

Eudocia accedmodasset, nimirum tam signi ficate volu-
 ite Græcos ipsos è Palæstina originem ducere, non Palæ-
 stinos è Græcia. Siquidem Iosephus a recite epistola Re-
 gis Lacedæmoniorum ad Ontiam summum Pontificem,
 qua fatetur inter Lacedæmonios & posteros Abrahæ a-
 liquam cognationem intercessisse: ut illos ex istis, nō istos
 ab illos originem duxisse voluerit demonstrare. Sed quam
 inferioris Græci fuerint, quos Eoagrius citat, ut de rebus
 Hebraicis recte scribere potuissent, idem Iosephus contra
 Apionem pleribus docet, nosq; primo como exemplis a-
 pette demonstramus. At in his modo non immorandū.

XXV.

Quæ autem ipsa Hierosolymis, ubi per annum ferme
 integram versata est, Eudocia Augusta egerit; qui eius vi-
 tam scriptis profecuti sunt, narrale, Eoagrius tradit: sed
 quod ea non extet, sed omnino perierint; quæ ipse pau-
 cō complexus est, hic describamus. Atque in primis: Con-
 stat (inquit b) eam, cum in sancta illa Christi civitate versabatur,
 multa res à Dei Saluatoris honoribus illi usq; audum gessisset. Nam
 sancta ad sicut monasteria, & loca illa quæ dicitur voluit, in
 quibus tametsi varia ratione viguit, tamen vira institutum ad
 vnum eundemque finem spectata, eumque sanctissimum. pergit de-
 scribere Eoagrius Monachorum Palæstine vitæ diuer-
 si generis instituta, quæ nos ex aliis auctoribus superius en-
 uarauimus: atque inferius illa de Eudocia subicit: Cum
 multis huius generis hominibus Theodosij conuicte collocata est; &
 multa huiusmodi monasteria (vt ante dixi) edificauit; Hiero-
 solymorum refecit membra, eaque pulcherrima reddidit. vnde eidem
 propheticum vaticinium Davidis aptatum, quo dicitur: *di-*
uinitate sac, Domine, vt in dona voluntate tua: Sion edificentur
muri Hieru, a tem. liquidem è tñ ius orig, in bona voluntate
significat e'

XXVI.

Sed pergit Eoagrius reliqua: Templum (inquit) extraxit
 præterea ad memoriam S. Stephani primi discipuli & martyris sphe-
 doræ ac pulcherrimum eximium (quod quidem non studio Hierosoly-
 ma distat) ipsaque in eo, simulque ad vitam immortalem p' se-
 cta est, condita suis. hæc Eoagrius. Porro non hæc omnia vi-
 us anni spatio perfici potuerunt, sed cum rursus illuc red-
 idit ipsa perfecit ægredus de his plurib. in eis obitu. Con-
 tigit enim, Ieam secundo post obitum Theodosij impe-
 ratore Marciano, rursus Hierosolymam redire, ibique vs-
 que ad finem vitam transigere: iterum namque ipsam pe-
 regrinam esse Hierosolymam, idem Eoagrius tradidit, at-
 que alij omnes historici res Eudocia profecuti.

Eoagrius lib. l.c.l.

XXVII.

BASILICA S. STEPHANI IN EPISTOLA ABBEYD. CIA.

XXVIII.

XXIX.

XXX.

XXXI.

XXXII.

XXXIII.

XXXIV.

XXXV.

XXXVI.

XXXVII.

XXXVIII.

XXXIX.

XL.

XLI.

XLII.

XLIII.

XLIV.

XLV.

XLVI.

XLVII.

XLVIII.

XLIX.

L.

L.I.

L.II.

L.III.

L.IV.

L.V.

L.VI.

L.VII.

L.VIII.

L.IX.

L.X.

L.XI.

L.XII.

L.XIII.

L.XIV.

L.XV.

L.XVI.

L.XVII.

L.XVIII.

L.XIX.

L.XX.

L.XXI.

L.XXII.

L.XXIII.

L.XXIV.

L.XXV.

L.XXVI.

L.XXVII.

L.XXVIII.

L.XXIX.

L.XXX.

L.XXXI.

L.XXXII.

L.XXXIII.

L.XXXIV.

L.XXXV.

L.XXXVI.

L.XXXVII.

L.XXXVIII.

L.XXXIX.

L.XL.

L.XLI.

L.XLII.

L.XLIII.

L.XLIV.

L.XLV.

L.XLVI.

L.XLVII.

L.XLVIII.

L.XLVIX.

L.L.

L.LI.

L.LII.

L.LIII.

L.LIV.

L.LV.

L.LVI.

L.LVII.

L.LVIII.

L.LIX.

L.LX.

L.LXI.

L.LXII.

L.LXIII.

L.LXIV.

L.LXV.

L.LXVI.

L.LXVII.

L.LXVIII.

L.LXIX.

L.LXX.

L.LXXI.

L.LXXII.

L.LXXIII.

L.LXXIV.

L.LXXV.

L.LXXVI.

L.LXXVII.

L.LXXVIII.

L.LXXIX.

L.LXXX.

L.LXXXI.

L.LXXXII.

L.LXXXIII.

L.LXXXIV.

L.LXXXV.

L.LXXXVI.

L.LXXXVII.

L.LXXXVIII.

L.LXXXIX.

L.LXXXX.

L.LXXXXI.

L.LXXXXII.

L.LXXXXIII.

L.LXXXXIV.

L.LXXXXV.

L.LXXXXVI.

L.LXXXXVII.

L.LXXXXVIII.

L.LXXXXIX.

L.LXXXXX.

L.LXXXXXI.

L.LXXXXXII.

L.LXXXXXIII.

L.LXXXXXIV.

L.LXXXXXV.

L.LXXXXXVI.

L.LXXXXXVII.

L.LXXXXXVIII.

L.LXXXXXIX.

L.LXXXXXX.

L.LXXXXXXI.

L.LXXXXXXII.

L.LXXXXXXIII.

L.LXXXXXXIV.

L.LXXXXXXV.

L.LXXXXXXVI.

L.LXXXXXXVII.

L.LXXXXXXVIII.

L.LXXXXXXIX.

L.LXXXXXXX.

L.LXXXXXXXI.

L.LXXXXXXXII.

L.LXXXXXXXIII.

L.LXXXXXXXIV.

L.LXXXXXXXV.

L.LXXXXXXXVI.

L.LXXXXXXXVII.

L.LXXXXXXXVIII.

L.LXXXXXXXIX.

L.LXXXXXXX.

L.LXXXXXXXI.

L.LXXXXXXXII.

L.LXXXXXXXIII.

L.LXXXXXXXIV.

L.LXXXXXXXV.

L.LXXXXXXXVI.

L.LXXXXXXXVII.

L.LXXXXXXXVIII.

L.LXXXXXXXIX.

L.LXXXXXXX.

L.LXXXXXXXI.

L.LXXXXXXXII.

L.LXXXXXXXIII.

L.LXXXXXXXIV.

L.LXXXXXXXV.

L.LXXXXXXXVI.

L.LXXXXXXXVII.

L.LXXXXXXXVIII.

L.LXXXXXXXIX.

L.LXXXXXXX.

L.LXXXXXXXI.

L.LXXXXXXXII.

L.LXXXXXXXIII.

L.LXXXXXXXIV.

L.LXXXXXXXV.

L.LXXXXXXXVI.

L.LXXXXXXXVII.

L.LXXXXXXXVIII.

L.LXXXXXXXIX.

L.LXXXXXXX.

L.LXXXXXXXI.

L.LXXXXXXXII.

L.LXXXXXXXIII.

L.LXXXXXXXIV.

L.LXXXXXXXV.

L.LXXXXXXXVI.

L.LXXXXXXXVII.

L.LXXXXXXXVIII.

L.LXXXXXXXIX.

L.LXXXXXXX.

L.LXXXXXXXI.

L.LXXXXXXXII.

L.LXXXXXXXIII.

L.LXXXXXXXIV.

L.LXXXXXXXV.

L.LXXXXXXXVI.

L.LXXXXXXXVII.

L.LXXXXXXXVIII.

L.LXXXXXXXIX.

L.LXXXXXXX.

L.LXXXXXXXI.

L.LXXXXXXXII.

L.LXXXXXXXIII.

L.LXXXXXXXIV.

L.LXXXXXXXV.

L.LXXXXXXXVI.

L.LXXXXXXXVII.

L.LXXXXXXXVIII.

L.LXXXXXXXIX.

L.LXXXXXXX.

L.LXXXXXXXI.

L.LXXXXXXXII.

L.LXXXXXXXIII.

L.LXXXXXXXIV.

L.LXXXXXXXV.

L.LXXXXXXXVI.

L.LXXXXXXXVII.

L.LXXXXXXXVIII.

L.LXXXXXXXIX.

L.LXXXXXXX.

L.LXXXXXXXI.

L.LXXXXXXXII.

L.LXXXXXXXIII.

L.LXXXXXXXIV.

L.LXXXXXXXV.

L.LXXXXXXXVI.

L.LXXXXXXXVII.

L.LXXXXXXXVIII.

L.LXXXXXXXIX.

L.LXXXXXXX.

L.LXXXXXXXI.

L.LXXXXXXXII.

L.LXXXXXXXIII.

L.LXXXXXXXIV.

L.LXXXXXXXV.

L.LXXXXXXXVI.

L.LXXXXXXXVII.

L.LXXXXXXXVIII.

L.LXXXXXXXIX.

L.LXXXXXXX.

L.LXXXXXXXI.

L.LXXXXXXXII.

L.LXXXXXXXIII.

L.LXXXXXXXIV.

L.LXXXXXXXV.

L.LXXXXXXXVI.

L.LXXXXXXXVII.

L.LXXXXXXXVIII.

L.LXXXXXXXIX.

L.LXXXXXXX.

L.LXXXXXXXI.

L.LXXXXXXXII.

L.LXXXXXXXIII.

L.LXXXXXXXIV.

L.LXXXXXXXV.

L.LXXXXXXXVI.

L.LXXXXXXXVII.

L.LXXXXXXXVIII.

L.LXXXXXXXIX.

L.LXXXXXXX.

L.LXXXXXXXI.

L.LXXXXXXXII.

L.LXXXXXXXIII.

L.LXXXXXXXIV.

L.LXXXXXXXV.

L.LXXXXXXXVI.

L.LXXXXXXXVII.

L.LXXXXXXXVIII.

L.LXXXXXXXIX.

L.LXXXXXXX.

L.LXXXXXXXI.

L.LXXXXXXXII.

L.LXXXXXXXIII.

L.LXXXXXXXIV.

L.LXXXXXXXV.